MANCA POST

Special Christmas Edition

Newsletter from MANCA- Malayalee Association of Northern California

Editor's Note

It gives me immense pleasure to bring to you this Christmas edition of Manca Post. As you will be happily surprised, we have moved to a new format keeping with the times, as they say. This newsletter will be available across platforms, print, web and mobile.

I look forward to receiving your feedback on this edition as always. To be plenteous of joy, love and the spirit of giving is the real message of Christmas! Merry Christmas to each of you!

I also wish you a great beginning to the New Year, filled with joy and good cheer!

Happy Reading!!- ***Dr. Ajit Nair***

~~~~~~

In This Issue:

- സ്വന്തം വില അറിയാതിരുന്ന കലാകാരൻ- Memoirs of Mamukoya about Baburaj
- History of Christmas Trees
- Christmas Tree Trivia
- Christmas Food Corner- Fruit Cake
- Kallushop near Heaven- Jose Thekkumthala
- Xmas Mangalam- Kavitha by John Elamatha

From the President's Desk

Merry Xmas to all MANCA Members!

Welcome to the 2011 Xmas edition of Manca Post! In the last 2 editions of Manca Post, I do believe that this newsletter has been a fine example of a lively, entertaining community channel that the team envisioned to carry forward.

I especially thank Dr Ajit Nair for his continued support in fostering the efforts of the team and producing this special edition of the newsletter for Xmas.

Christmas as they say is not as much a time or a season as it is a state of mind, to cherish peace, goodwill and the love of those around you. I look forward to working more closely with you in years ahead. I Hope you & your family have a wonderful Holiday &... A Happy New Year!

Jose Mampallil

~~~~~~

സ്വന്തം വില അറിയാതിരുന്ന കലാകാരന് --

മാമുക്കോയ

അന്നെനിക്ക് ആറോ ഏഴോ വയസ്സേയുള്ളൂ. പള്ളിക്കണ്ടിയില് കൂട്ടുകാരന്റെ മാര്ക്കക്കല്യാണം. അടിച്ചുപൊളി ഗാനമേള. ഇന്നും ഓര്മയുണ്ട് അന്നത്തെ ആ ഖവാലി. ‘ബിസ്മില്ലബീബുല്ല മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ റസൂലുല്ലാഹ്’. പിന്നീടാണ് തിരിയുന്നത്, ആ ഖവാലിക്കാരന് ബാബുക്ക എന്ന് കോഴിക്കോട്ടുകാര് വിളിക്കുന്ന ബാബുരാജാണെന്ന്; തബല വായിച്ചിരുന്നത് കോഴിക്കോട്ടെ പ്രശസ്ത തബലിസ്റ്റായിരുന്ന ബിച്ചമ്മുക്കയാണെന്ന്.

അന്ന് ഏതുപരിപാടിക്കും ബാബുരാജിന്റെ ഗാനമേള ഫര്ള്(നിര്ബന്ധം)ആയിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കല്യാണത്തിനും വെറ്റിലക്കെട്ടിനുമൊക്കെ. ഒരു കലാകാരന് ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരില് ഒരു കലാസമിതി ഉണ്ടാവുകയെന്നൊരു അപൂര്വ്വസംഭവമുണ്ടായി. ഹാജി അബ്ദുള് റഹ്മാന് പ്രസിഡന്റായി ആരംഭിച്ച ബാബുരാജ് മ്യൂസിക്കല് ക്ലബ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത് യേശുദാസായിരുന്നു.

അപ്പോഴേയ്ക്ക് ബാബുക്ക പ്രശസ്തനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു അഹങ്കാരവും കാണിച്ചില്ല. ഏത് ചിത്രത്തിനു ട്യൂണ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാലും സെയ്തുഭായിയുടെ ഫ്രാന്സിസ് റോഡിലുള്ള ഈവനിംഗ് ക്ലബില് വന്നു ഞങ്ങളെയൊക്കെ കേള്പ്പിക്കും. കാട്ടുതുളസി എന്ന ചിത്രത്തിനു വേണ്ടി വെള്ളിച്ചിലങ്കയണിഞ്ഞുംകൊണ്ടൊരു പെണ്ണ് എന്ന ഗാനം ട്യൂണ് ചെയ്തത്, റെക്കോഡിംഗിന് മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങളെ ബാബുക്ക കേള്പ്പിച്ചു. *ഇനിയും ഏതാനും പാട്ടുകള് കൂടി ട്യൂണ് ചെയ്യാനുണ്ട്. വയലാര് രാമവര്മ്മയാണ് രചയിതാവ്. മൂപ്പര് കോഴിക്കോട്ട് വരും. ഇവിടെയിരുന്നാണ് ട്യൂണ് ചെയ്യുക.* അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

വയലാര് വന്നപ്പോള് ബാബുക്കയും കൂട്ടരും ഗംഭീരസ്വീകരണമാണ് ഒരുക്കിയിരുന്നത്. ഗാനരചയിതാവും സംഗീതസംവിധായകനും അന്നുരാത്രി മദ്യപിച്ചതിനു കണക്കില്ല. ആ അവസ്ഥയില് എങ്ങനെയാണ് ട്യൂണ് നടക്കുക! കുടിച്ച് കുന്തം മറിഞ്ഞ് ഉണ്ടാക്കാന് കഴിയുന്നതാണോ ചലച്ചിത്രസംഗീതം? എല്ലാവരും സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാല് അത്ഭുതകരമെന്നു പറയട്ടെ,ആ അബോധാവസ്ഥയില് നിന്നാണു മലയാളചലച്ചിത്രഗാനരംഗത്തെ അനശ്വരഗാനങ്ങളില് ചിലത് പിറന്നുവീണത്. ബാബുക്ക രൂപം നല്കിയ ട്യൂണിനനുസൃതമായി വയലാര് എഴുതി:

സൂര്യകാന്തീ സൂര്യകാന്തീ
സ്വപ്നം കാണുവതാരെ

അതുപോലെതന്നെ ഹിറ്റായിത്തീര്ന്ന ഗംഗയാറൊഴുകുന്ന നാട്ടില് എന്ന ഗാനവും അന്ന് ജന്മം കൊണ്ടതാണ്. ഈ പാട്ടുകളിന്ന് കേള്ക്കുമ്പോള് അക്കാലമെല്ലാം ഓര്മവരും. ഞാന് ആദ്യമായി അഭിനയിച്ച അന്യരുടെ ഭൂമി എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ നിര്മാണം, നിര്മാതാവായ മാധവേട്ടനും സംവിധായകന് നിലമ്പൂര് ബാലനും തമ്മിലുള്ള കച്ചറ കാരണം ഇടയ്ക്ക് മുടങ്ങിപ്പോയി. ആദ്യത്തെ പടം തന്നെ പെട്ടിയിലിരുന്നുപോകുമോ, റബ്ബേ എന്ന് വിചാരമായി

ബാബുക്ക അന്ന് വാതരോഗം പിടിപെട്ട്, വായ കോടിപ്പോയ അവസ്ഥയില് ചികിത്സയില് കിടക്കുകയാണ്. കാണാന് ചെന്നപ്പോള്, *തന്റെ സിനിമയൊക്കെ എന്തായെടോ* എന്നു ചോദിച്ചു. സംഗതി പറഞ്ഞപ്പോള്, മൂപ്പരിറങ്ങി വന്നു. ബാലേട്ടനോടും മാധവേട്ടനോടും സംസാരിച്ച്,സംഗതി രാജിയാക്കി. അങ്ങനെയാണ് ആ പടം തീര്ക്കാന് കഴിഞ്ഞത്. . കേരളം കണ്ടിട്ടുള്ളതില് വെച്ചേറ്റവും വലിയ സംഗീതസംവിധായകരിലൊരാളാണ് ബാബുരാജ്. പക്ഷേ, സ്വന്തം വില അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയില്ല. 5000.ക അഡ്വാന്സു കൊടുക്കാനുദ്ദേശിച്ച് വരുന്ന നിര്മ്മാതാവിനോട് 50 രൂപയാണദ്ദേഹം ചോദിക്കുക. എടുത്ത നോട്ട് ബാഗിലിട്ട് ചോദിച്ച തുക കൊടുത്തു നിര്മാതാവ് മടങ്ങും. മെഗാസ്റ്റാറുകളെപ്പോലും വണ്ടിച്ചെക്ക് കൊടുത്ത് ഒരരുക്കാക്കുന്ന ചലച്ചിത്രരംഗത്ത്, പിന്നെ എങ്ങനെ നാലു കാശുണ്ടാക്കാന് കഴിയും? 5000 രൂപ ഒന്നിച്ചു ബാബുക്ക കണ്ടിട്ടുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇന്ന് എ ആര് റഹ്മാന് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനായ സംഗീതസംവിധായകന് വാങ്ങുന്ന പ്രതിഫലം ഒന്നേകാല് കോടി , രൂപയാണ്! മെലഡികളുടെ ചക്രവര്ത്തിയായ ബാബുരാജ് എവിടെ? ഒട്ടകത്തെ കെട്ടിക്കോ പോലെ നാവിന്തുമ്പത്തലിഞ്ഞുതീരുന്ന പാട്ടുകളുടെ രചയിതാവായ റഹ്മാന് എവിടെ?

അനേകം ഹിറ്റ് ഗാനങ്ങളിലൂടെ പ്രശസ്തനായതിനു ശേഷം,അവശതയുടെ ഒരു ഇടവേളയുണ്ടായി ബാബുക്കയുടെ കലാജീവിതത്തില്. എന്തുകൊണ്ടോ പ്രൊഡ്യൂസര്മാര് വിളിക്കാതായി. ആ അവസ്ഥയില്, സംഗീതസംവിധാനരംഗത്തെ തന്റെ സ്ഥാനം പോലും മറന്നുകൊണ്ട്, വി എം കുട്ടിയുടെയും മറ്റും ഗാനമേളയില് ഹാര്മോണിയം വായിക്കാന് അദ്ദേഹം പോയി. അന്ന് മഞ്ചേരി കാര്ണിവലില്, ഗാനമേള കഴിഞ്ഞ് പങ്കെടുത്തവരുടെ പേരുകള് വിളിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോള്, ഓര്ക്കെസ്ട്രക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിലൊരാളായി എം എസ് ബാബുരാജ് ചുരുങ്ങി. അതുകേട്ടുനില്ക്കേ, കേരളത്തിലെ മഹാനായൊരു സംഗീതജ്ഞന് ഈ വിധി വന്നല്ലോ എന്ന് മനസ്സ് തേങ്ങിപ്പോയി.

ബാബുരാജ് എന്ന സംഗീതശില്പിയുടെ ഓര്മ ഇല്ലാതാക്കാന് ആര്ക്കും കഴിയുകയില്ല. എക്കാലത്തും നിലനില്ക്കുന്നതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങള്. എന്നാല് തന്റെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിലെ, പല്ലവിയും അനുപല്ലവിയും ചരണവുമെല്ലാം പാടിത്തീര്ത്ത കോഴിക്കോട് നഗരത്തില് എന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഓര്മ്മിക്കാന് എന്തെങ്കിലും നാം ചെയ്തുവെക്കേണ്ടതല്ലേ? സ്നേഹസമ്പത്തില് ഒരിക്കലും ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നഗരം, തന്നെ പാടിയുറക്കിയ ആ വലിയ ഗായകനോട് നന്ദികേടല്ലേ കാണിച്ചത്? ആ പോരായ്മ നികത്താന് സംഗീതപ്രേമികളും സഹൃദയരായ കോഴിക്കോട്ടുകാരും മുന്നോട്ടുവരും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. (2000ല് എഴുതിയത്)

Christmas Tree Trivia

- Christmas trees have been sold commercially in the United States since about 1850.
- In 1979, the National Christmas Tree was not lighted except for the top ornament. This was done in honor of the American hostages in Iran.
- The tallest living Christmas tree is believed to be the 122-foot, 91-year-old Douglas fir in the town of Woodinville, Washington
- The Rockefeller Center Christmas tree tradition began in 1933. Franklin Pierce, the 14th president, brought the Christmas tree tradition to the White House.
- Most Christmas trees are cut weeks before they get to a retail outlet.
- Christmas trees generally take 6-8 years to mature.
- 100,000 people are employed in the Christmas tree industry.
- 98 percent of all Christmas trees are grown on farms.
- More than 1,000,000 acres of land have been planted with Christmas trees.
- 77 million Christmas trees are planted each year.
- On average, over 2,000 Christmas trees are planted per acre.
- Thomas Edison's assistants came up with the idea of electric lights for Christmas trees.
- 34 to 36 million Christmas trees are produced each year and 95 percent are shipped or sold directly from Christmas tree farms.
- California, Oregon, Michigan, Washington, Wisconsin, Pennsylvania, and North Carolina are the top Christmas tree producing states.

Christmas Fruit Cake

Whats Christmas to all of us if not for the wonderful Fruit cakes , also known as the plum cakes in Kerala.
Here is how you can recreate the magic in the comfort of your own homes.

Ingredients:
*Butter - 100gms
Ghee - 125gm
*Powdered Sugar - 300gms
Egg yolks - 4nos.
Vanilla essence - 1tsp.
Ground orange peel -1/4tsp.
Sugar - 4tblsp (to caramelize)
*Mixed dry fruits – 600gms (I used dates, raisins, currents, cherries, mixed fruits, orange peels, apricot, prunes, cranberries etc)
Cashew nuts - 100gm
Brandy/Rum - 1/2cup
*All purpose flour/ Maida - 250gms.
Baking powder - 1/2tsp
Baking soda - 1/4tsp
Cinnamon power - 1/4tsp
Clove power - 1/4tsp
Nutmeg power - 1/4tsp
*Milk - 1/4cup
*Egg white - 4nos.
Limejuice - 3tblsp
Sugar - 4 tbsp

Method:

•To Prepare the fruits~ Chop all dry fruits and cashew nuts finely and soak them in Rum/Brandy in a clean dry bottle for minimum one week. Stir the fruits at least once a day. (I recommend soaking the fruits months or a year in advance, the more the tastier).

•On the day of baking the cake, transfer these fruits in to a heatproof container with lid and steam this in a appa chemu/pressure cooker/steamer for 10 minutes. Remove the lid and allow the fruits to cool completely.

•To Caramelize Sugar~ Heat 4tblsp sugar in a pan stirring continuously. When it becomes dark brown add 1cup hot water and stir until it becomes thick.(this can be done a day ahead)

•Preparing the flour mix~ Sieve together all purpose flour, baking powder, baking soda, cinnamon powder, clove powder and nutmeg power. Toss the steamed cooled mixed fruits in the flour-mix well in a large bowl, so that the fruit is completely coated. Keep aside. (Tossing fruits in flour is to avoid fruits falling to the bottom of the cake during baking time)

•For the cake batter~ Cream butter, ghee and sugar; add egg yolks one by one and beat in. Then add vanilla essence, ground orange peels, caramel syrup and beat well. Add flour-fruits mix slowly alternating with milk to the cream mixture, beginning and ending with flour-fruit mixture. Stir well with spatula to blend u niformly.

•Beat egg whites till stiff add 4 tbsp sugar and limejuice and beat again. Fold in egg whites in to the cake mixture.

•Baking ~ Pre heat oven to 170C/340F. Line the bottom and sides of cake pans with lightly greased parchment / butter paper. Pour cake batter in to prepared pan. Bake in the centre of the oven for about 1 1/2 to 1 3/4hours or till a wooden toothpick inserted in centers comes out clean. (Start checking after 1hr) Cool in pan on wire racks 10 minutes. Remove from pans. Cool completely on wire racks.

•Storing the Cake~ Prick holes on top of the cake with a skewer then sprinkle a teaspoon or two of Rum / brandy over cake, let it sink in for a few minutes. (Instead you can use a syringe to inject Rum/Brandy inside too; I do that sometimes;). Wrap well with parchment paper and then in aluminum foil for storage. Every week, drizzle / brush another teaspoon or two of Rum/brandy over the cake. Aim to keep it nicely moist but *not* soggy!

Courtesy: Swapna's Cuisine (www.swapnascuisine.com)

Thank you for your support. We would love to hear from you!

For contributions, please send us your articles, poems, pictures, etc within the second week of the last month of any quarter so we can include it in the forthcoming publication. The publishers will reserve the right to publish any article or work. To reach us, please email us at: mancapost@mancaonline.org

The History of the Christmas Tree.

Long before the advent of Christianity, plants and trees that remained green all year had a special meaning for people in the winter. Just as people today decorate their homes during the festive season with pine, spruce, and fir trees, ancient peoples hung evergreen boughs over their doors and windows. In many countries it was believed that evergreens would keep away witches, ghosts, evil spirits, and illness.

The ancient Egyptians worshipped a god called Ra, who had the head of a hawk and wore the sun as a blazing disk in his crown. At the solstice, when Ra began to recover from the illness, the Egyptians filled their homes with green palm rushes which symbolized for them the triumph of life over death. Germany is credited with starting the Christmas tree tradition as we now know it in the 16th century when devout Christians brought decorated trees into their homes. Some built Christmas pyramids of wood and decorated them with evergreens and candles if wood was scarce. It is a widely held belief that Martin Luther, the 16th-century Protestant reformer, first added lighted candles to a tree. Walking toward his home one winter evening, composing a sermon, he was awed by the brilliance of stars twinkling amidst evergreens. To recapture the scene for his family, he erected a tree in the main room and wired its branches with lighted candles.

Most 19th-century Americans found Christmas trees an oddity. The first record of one being on display was in the 1830s by the German settlers of Pennsylvania, although trees had been a tradition in many German homes much earlier. The Pennsylvania German settlements had community trees as early as 1747. But, as late as the 1840s Christmas trees were seen as pagan symbols and not accepted by most Americans.

By the 1890s Christmas ornaments were arriving from Germany and Christmas tree popularity was on the rise around the U.S. It was noted that Europeans used small trees about four feet in height, while Americans liked their Christmas trees to reach from floor to ceiling.

The early 20th century saw Americans decorating their trees mainly with homemade ornaments, while the German-American sect continued to use apples, nuts, and marzipan cookies. Popcorn joined in after being dyed bright colors and interlaced with berries and nuts. Electricity brought about Christmas lights, making it possible for Christmas trees to glow for days on end. With this, Christmas trees began to appear in town squares across the country and having a Christmas tree in the home became an American tradition.

A Kallushop near Heaven

I should not have drunk so much kaLLu on Xmas day. In the deep sleep that faithfully followed the unbridled consumption of the Holy Liquid, I found myself in a dreamland near Heaven. The paradise had striking resemblance to luxuriant images of Kerala. On occasions like this when I submit to the irresistible charm of kaLLu and embrace Sleep Goddess, my dear departed grandma used to scream at me more often than I care to remember: "JoseMone, you sleepyhead! Wake up and smell coffee". She should have said: "JoseMone, you sleepyhead! Wake up and smell kaLLu."

The wonderland that Sleep Goddess escorted me into could easily be one that Alice could have wandered into in her wildest dreams. In that magical world, I was slowly surrounded by the unforgettable voice of Ganagandharvan Jesudas.

ദേവീ നിന് ചിരിയില് കുളിരോ പാലൊളിയോ?

അനുദിനമനുദിനമെന്നില് നിറയും ആരാധനാ മധുരാഗം നീ

ദേവീ നിന് ചിരിയില് കുളിരോ പാലൊളിയോ?

I remembered the first time I heard that song in Kerala. It was in a late afternoon, when the fire-clad setting sun cast enormously long shadows of coconut palm trees. Those shadows traveled to the brinks of the eastern horizon to carry the supernatural sensation that probably only a Malayalam song can render. The deepest rugs of my memory ladder instantaneously started a sympathetic vibration with the melody of that song. The old memories from the recesses of my mind suddenly woke up and started haunting me like the ghosts of a Halloween night.

The meandering thought-train carried my mind here and there like a wandering cloud and my thoughts came face-to-face with the evanescent nature of dreams that make up the bulk of our lives. Standing on the mundane plane on our side of the eternity, crouched on top of our existence, watching the ebbs and flows of life and pondering over the imponderable -- life after death -- has always been a challenging task. I soon realize the futility of seeking an answer and fall back upon the conventional wisdom. She, the conventional wisdom, proclaims three distinct possibilities for life after death. They are: Heaven, Purgatory and Hell. The only inhabitant of Heaven, by the way, is the celebrated Hunchback of Notre Dam.

God, in his infinite wisdom realized that Keralites do not fit in the three places reserved for the after-life. So, he decided to create a kaLLushop adjacent to heaven. That is where all Malayalees end up after their eventful life on this planet. While riveted to the imaginative overtones of this song, I was conscious of the capacity of Malayalam song to carry and convey emotions. I believe this ability is as much in the lyrics and melody as it is in the enchanting delivery by an awe-inspiring voice of Jesudas. Malayalam songs are like glorified poetry, balancing the aesthetics of lyrics and melliflousness of melody. While thinking about these, I gradually started falling into deep layers of sleep.

The bouncer of the bar was stationed just outside. I watched him very closely and realized that he was none other than ParasuRaman! The originator of Kerala was standing there with his famous axe conveying serious implications for any non-Malayalee entering the kaLLushop. And, naturally, only Malayalees dared to enter the bar! Another song -- not any song -- came floating by, that unforgettable song from the movie Yakshi

സ്വര്ണ്ണച്ചാമരം വീശിയെത്തുന്ന സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കില് ഞാന്

സ്വര്ഗ്ഗസീമകള് ഉമ്മവെയ്ക്കുന്ന സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കില് ഞാന്

ഹര്ഷലോലനായ് നിത്യവും നിന്റെ ഹംസതൂലികാശയ്യയില്

വന്നു പൂവിടുമായിരുന്നു ഞാന് എന്നുമീ പര്ണ്ണശാലയില്

Long time ago, when I first listened to this song from Yakshi, I was befittingly enough, bewitched by its magical beauty. To me, this song is like a haunting dream having come alive. This song links transient dreams to the eternal otherworld. No wonder they were playing this song in heaven.

I do not know what it is about this song, but if ever a song brought back reminiscences and ocean-full of them, it is this song. If ever a song beckoned heaven to earth and presented it in a plantain leaf at our footsteps, it is this... This song carries me down the yellow brick road to the magical world of my long-lost adolescence.

Many a time did this song silently creep into the young minds across Kerala to sow a thousand velvet-coated dreams; many a time did it permeate our minds to launch a thousand hopes, to shape a thousand thoughts and to enliven a thousand memories. Since long have we resigned to its imbuing presence in our dreams and since long have we resigned to its echoes endlessly reverberating in our subconscious mind. Since long have we been captivated by its mesmerizing immortality.I looked at the bartender. He was MahaBali, the legendary king of Kerala of the unforgettable days of its golden prosperity. An Onam Sadhya was in progress. All prominent Malayalees were there.I ordered a pint of kaLLu from Mahabali and made my way to a remote corner of the bar. In that dimly lit corner I could make out that a certain figure was moving towards me. It was a she. She joined me uninvited at my table; she was my grandmother! She opened her toothless mouth and started talking like a chatter-box which is what she used to be on earth: "JoseMone, when are you going to give up this habit of getting drunk? Is there not enough kaLLu in Kerala? Does not all the kaLLu in Kerala quench your thirst?" I was reminded of Lady Macbeth's lament: "Do not all the perfumes in Arabia wash this little hand of its sin" or something of that sort.I know too well how to pacify my grandmother. I helped her with a generous serving of kaLLu. She was pleased and started narrating the romantic interludes of her youth back on earth; how my grandfather met her and fell for her charm; how badly drunk my grandfather used to get every Friday; how I resemble him every inch of the way; how that habit made me her favorite grandson and so on. I filled her glass with more kaLLu.

The misty world of memories opened up. Once more, I was having a trip to the nostalgic days of my boyhood. These lines pay homage to the romantic mind-set of the Kerala youth. They are melodious tribute to the highest aspirations of Malayalee romanticism. They make their imaginative minds take up wings and soar high in a supernatural plane way into heaven's corridors, assimilate thoughts of love and romance and transcend them into an abstract world indistinguishable from dreams and yet replete with an un-abating sweet reality. My grandma shook me up out of the preoccupation with this song and started her chatter-box engine once more. She continued her engaging narration on how she used to be a regular customer to the male-dominated local kaLLushop back on earth; how she used to have a privileged back-door entry to the said shop; how on one occasion, on the way to church, she got drunk; how later on in the church she walked to the podium and started delivering the Sunday sermon, taking the parishioners by surprise. She was politely, but forcefully carried away from the church by the pious parishioners. She also mentioned to me how she used to beat all the men in kaLLushop in arm-wrestling. My grandfather was the first and the only male who beat her in arm-wrestling. That triggered love at first wrestling. The rest is only history. More kaLLu to my dear grandma. MahaBali came and filled our glasses with more kaLLu; delivered an order of fried tuna chammanthy and pappadam; kaLLu is not kaLLu without these, he reminds us. What a kingly service! The music in the bar gave a feeling which was almost ethereal. Jesudas' voice invited all of us to join the magic beauty of heavenly bar.

ഗായകാ നിന് വിപഞ്ചികയിലെ ഗാനമായിരുന്നെങ്കില് ഞാന്

ഗായികേ നിന് വിപഞ്ചികയിലെ ഗാനമായിരുന്നെങ്കില് ഞാന്

താവകാംഗുലീ ലാളിതമൊരു താളമായിരുന്നെങ്കില് ഞാന്

കല്പനകള് ചിറകണിയുന്ന പുഷ്പമംഗല്ലയ് രാത്രിയില്

വന്നു ചൂടിക്കുമായിരുന്നു ഞാന് എന്നിലെ രാഗമാലിക

Once more I was drawn to the magic of this supernatural song. These lines have been sung and re-sung, hummed and re-hummed thousands of times by Keralites and they may still be reverberating across the college campuses in Kerala. The perpetual spell cast by this song on us is like a spell cast by Yakshi. When I woke up, I started preparing to go to the real-life kaLLushop around the corner. I started humming a song:

സ്വപ്നങ്ങള് സ്വപ്നങ്ങളേ നിങ്ങള് സ്വര്ഗ്ഗകുമാരികളല്ലോ?

നിങ്ങളീ ഭൂമിയില് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കില് നിശ്ചലം ശൂന്യമീ ലോകം

അപ്സര കന്യകള് പെറ്റുവളര്ത്തുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങള് നിങ്ങള്

സ്വര്ഗ്ഗത്തില് നിന്നും വിരുന്നു വരാറുള്ള ചിത്രശലഭങ്ങള് നിങ്ങള്

Befitting description to dreams that come to build a world of fascination when we retire from wakefulness! I slowly headed towards kaLLushop with the hopeful anticipation that my dear grandma will be there in spirit. I knew that she would be there waiting for me every Halloween night and on all full-moon nights. With that thought to keep me company, I slowly walked to my favorite place of Friday night to meet my drinking buddy: my grandma.

By Jose Thekkumthala

ക്രിസ്തുമസ് മംഗളം

ജോൺ ഇളമത.

ലോകൈക നാഥനാം ഉണ്ണി പിറന്നു
കാലിതൊഴുത്തിലെ പുൽമെത്തയിൽ
പാപപരിഹാരമായ് മർത്ത്യനായ്
പാരിൻെറ ദുഖം ചുമലിലേറ്റാൻ
ലേകൈക നാഥനാം..........
ബേത്ലഹേമിലെ ആട്ടിടയർ
കാലിതൊഴുത്തിലവനെ വന്ദിച്ചു
കാഹളമൂതി മാലാഖമാർ
കാത്തിരിപ്പിൻ വിളംബരമേകി
ലോകൈകനാഥനാം..........

ദിക്കുകൾ നോക്കിനടന്നു രാജാക്കൾ
ദിവ്യരക്ഷകനേതേടി
ഹേറോദേസിൻ മനമിളികി
രാജധിരാജൻ തൻ പിറവി കേട്ട്
ലോകൈകനാഥൻ...........